

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking constateert de Commissie dat diverse ondernemingen, waaronder verzoekster en haar dochtermaatschappijen Transcatab en Dimon Italia, nadien genaamd Mindo, inbreuk hebben gemaakt op artikel 81, lid 1, EG door overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector ruwe tabak in Italië.

Verzoeksters vorderen gedeeltelijke nietigverklaring van deze beschikking met het betoog dat de Commissie, door haar hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor de door haar dochterondernemingen begane overtredingen, de regels inzake de aansprakelijkheid van moedermaatschappijen heeft geschonden. In dit verband bestrijdt verzoekster de door de Commissie tot staving van haar vaststellingen aangevoerde argumenten en bewijzen.

Verzoekster betoogt voorts dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ door geldboetes op te leggen die meer dan 10 % van de totale omzet van haar dochtermaatschappijen bedragen.

Tot slot betoogt verzoekster dat de Commissie op haar dochtermaatschappijen geen vermenigvuldigingsfactor had moeten toepassen, daar dit niet gerechtvaardigd was op grond van de omzetten van de betrokkenen en de beschikkingspraktijk van de Commissie. De op verzoekster toegepaste vermenigvuldigingsfactor is hoger dan die welke is toegepast op een andere onderneming, waardoor de Commissie het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. De redenering waarmee op Mindo een vermenigvuldigingsfactor wordt toegepast is inconsistent en voor de oplegging van dezelfde geldboete worden niet dezelfde criteria gehanteerd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1)

Beroep ingesteld op 24 januari 2006 — Universal tegen Commissie

(Zaak T-34/06)

(2006/C 60/94)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekster: Universal Corp. (Richmond, VS) (vertegenwoordigers: A. Riesenkampff, T. Reher, M. Holzhauser, C. Swaak, M. Mollica, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker(s)/verzoekster(s)

— Nietig te verklaren beschikking C(2005) 4012 def. van de Commissie van 20 oktober 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81, lid 1, EG (Zaak COMP/C.38.281/B.2 — Ruwe tabak — Italië) voorzover zij tot verzoekster is gericht;

— verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking constateert de Commissie dat diverse ondernemingen, waaronder verzoekster en een van haar indirecte dochterondernemingen, artikel 81, lid 1, EG hebben geschonden door overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector ruwe tabak in Italië. Op die grondslag heeft zij verzoekster en haar dochtermaatschappij hoofdelijk veroordeeld tot een geldboete.

Tot staving van haar vordering betoogt verzoekster in de eerste plaats dat de Commissie in de bestreden beschikking zonder enige uitleg of objectieve rechtvaardiging een standpunt heeft ingenomen dat lijnrecht in strijd is met haar standpunt in de Spaanse zaak betreffende ruwe tabak, die betrekking had op dezelfde moeder/dochterverhouding, hetzelfde temporele kader, dezelfde grondstof, dezelfde aankooprijzen en hetzelfde gebrek aan betrokkenheid en kennis wat verzoekster betreft. Daardoor heeft de Commissie haar motiveringsplicht geschonden, het beginsel van gelijke behandeling miskend en het gewettigd vertrouwen van verzoekster geschonden door haar voor het gedrag van haar dochtermaatschappij een geldboete op te leggen.

De Commissie heeft nagelaten, rechtens genoegzaam aan te tonen dat verzoekster een beslissende invloed had op het handelsgedrag van haar dochtermaatschappij. De Commissie heeft ten onrechte geoordeeld dat vereisten inzake verslaggeving en bepaalde goedkeuringen bevestigen dat zij een beslissende invloed had op haar dochtermaatschappij. Wegens verzoeksters zeer gedecentraliseerde structuur en organisatie was dat niet het geval.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 16 januari 2006 — Duitsland tegen Commissie

(Zaak T-389/04) ⁽¹⁾

(2006/C 60/95)

Procestaal: Duits

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 300 van 4.12.2004.